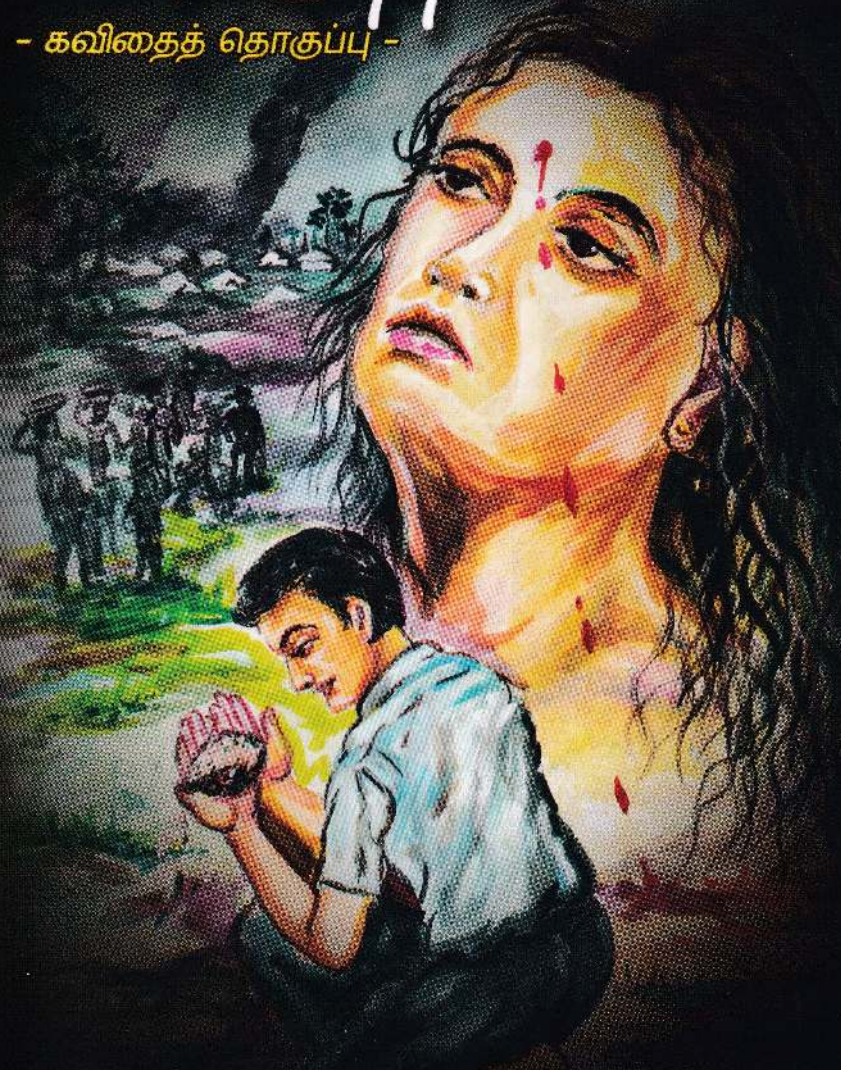

முன் முகம் உறக்குகாள்

- கவிதைத் தொகுப்பு -

கோண்டாவிலார் மது

முதல் முதல்
உனக்குத்தான்

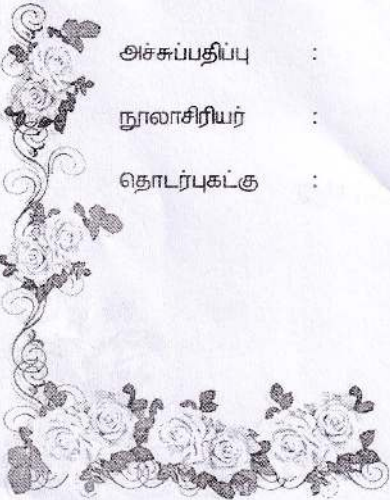
கோண்டாவியார் பது

தலைப்பு	:	“முதல் முத்தம் உனக்குத்தான்”
பொருள்	:	கவிதை
ஆசிரியர்	:	கோண்டாவிலூர் மது
முதல்பதிப்பு	:	2015
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
அட்டைப்படி	:	நேரு கிரீஸ்வரன்
வெளியீடு	:	ஆசிரியர்
பக்கங்கள்	:	62 + XV
பிரதிகள்	:	300
விலை	:	160/-
அச்சுப்பதிப்பு	:	கங்கை பிறிண்டேர்ஸ் யாழ்.
நூலாசிரியர்	:	கோண்டாவிலூர் மது
தொடர்புகட்கு	:	புகையிரத நிலைய வீதி, கோண்டாவில். 0779073773 88mathu@gmail.com

“சமர்ப்பணம்”

அமரர் முருகேசு. இராசலிங்கம்

மண்ணில் வடிந்து எமை
உருவாக்க மனதில் வடியும் தெய்வத்திற்கு
சமர்ப்பணம்.

உள்ளே

01. முதல் முத்தம் உனக்குத்தான்	01
02. தமிழ்	03
03. அவள்	06
04. அந்த வயல்வெளி	10
05. பேரழகி	13
06. காதல் (ஏ)மாற்றம்	14
07. கேட்டுவிடு இறக்குமுன்பே!	16
08. வலிகள்	19
09. என்ன கொடுமை	24
10. மறக்காமல் எழுது	25
11. யார் சொன்னது?	26
12. காதலித்துப்பார்	28
13. நான் தானோ?	31
14. விவசாய மறுமலர்ச்சி	32
15. கடவுள்	37
16. எண்ணம்	38
17. Presentation (முன்னிலைப்படுத்தல்)	39
18. யார் கதவைத் தட்டியது	42
19. கடனாகப் பெற்றுவா	43
20. நீ இல்லாத தனிமையோடு	44
21. நன்றி	45
22. கண்டிப்பாய்	46
23. மீண்டும் போவோமா அந்த அழகிய சொர்க்கத்திற்கு	47
24. நிலவின் குழிகள்	50
25. மாதங்களில் அவள்	51
26. அவளா அந்த முதியோர் இல்லத்தில்	55
27. ஊசலாடுகிறது அவள் உடல்	57
28. வந்தார் கடவுள் வராங்கள் தருவதற்காய்	59
29. கழுத்தில் தாலி	61
30. ஓயாமல் கேட்கிறது ஒலம்	62

வாழ்த்துரை

செல்வன் மதுசுதனின் இந்த முதல் கவித் தொகுப்பு நூலிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமை கொள்கின்றேன். அவர் எனது விவசாய பீட மாணவன் ஆவார். இங்கு கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே இத் தொகுப்பு வெளிவருவது இன்னும் பெருமைக் குரியது.

அவர் ஒரு கவித்துவ ஆற்றல், பேச்சாற்றல் மிக்க ஒரு மாணவன். அவரது கவித்துவத்தை நான் நேரில் கவிபாடும் போது பார்த்திருக்கிறேன். பல தடவைகள் பாராட்டியுமிருக்கிறேன்.

அவர் தனது பல கவிதைகள் உள்ளடங்கிய முதலாவது கவித்தொகுப்பான “முதல் முத்தம் உனக்குத்தான்” எனும் கவிதைத் தொகுப்பில் பல கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. “உள்காற்று, தாய்ப் பாசம், போரின் வடுக்கள், விவசாயம், தமிழ் பற்று, காதல் என பல விடயங்களில் சுவாரசிய கவிதை புனைந்துள்ளார்.

“விவசாய மறுமலர்ச்சி” எனும் கவிதையில் அசேதன உரங்களின் பாவனைத் தாக்கம் பற்றி அழகாக கோடிட்டு காட்டுகின்றார்.

“களையெடுக்க நேரமில்லை

மருந்தடிக்க நேரமுண்டு

நாளை மருந்தெடுக்க நேரமுண்டோ!”

என தத்துவார்த்த ரீதியாக கூறியுள்ளார்.

“அவளா அந்த முதியோர் இல்லத்தில்” எனும் கவிதை பல தாய்மாரின் கடைசிக் காலத்தின் நிலையை கண்முன்னே காட்டுகிறது. மேலும் போரின் வடுக்களின் வேதனை சுமந்த கவிதைகள் கண்ணீரை மல்க வைக்கிறது. இவ்வாறு பல கவிதைகளை உள்ளடக்கி வெளிவரும் மதுசுதனின் “முதல் முத்தம் உனக்கு தான்” கவிதைத் தொகுப்பு சிறப்பாக

வெளிவர வேண்டும் என இறைவனை பிரார்த்திப்பதோடு அவருக்கு பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொண்டு மேலும் அவரது திறமைகள் பல தொகுப்புக்களினூடாக வெளிவர வேண்டும் என வாழ்த்தி விடை பெறுகின்றேன்.

கலாந்த. சீவமத் சீவச்சந்திரன்

பீடாதிபதி,

விவசாயபீடம்,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய பீட இறுதியாண்டு மாணவன் குமாரசாமி மதுசுதன் முப்பது கவிதைகள் அடங்கிய கவிதைத் தொகுதி ஒன்றினை வெளியிடுகிறார். கோண்டாவிலைச் சேர்ந்த மதுசுதன் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பாடசாலைக்

கல்வியைப் பூர்த்தி செய்தார். பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய பீடத்திற்கு தெரிவாகி இறுதியாண்டு மாணவனாக அங்கு கல்வி கற்று வருகின்றார்.

தனது தாய் மொழியாகிய தமிழ்மொழி மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட இவர் தான் எழுதிய கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடுகிறார். “முதல் முத்தம் உனக்குத் தான்” என்ற கவிதையுடன் ஆரம்பித்து “ஓயாமல் கேட்கிறது ஓலம்” என்ற கவிதை வரை முப்பது கவிதைகள் இந்நூலிலே அடங்கியுள்ளன.

மொழிப்பற்று, இனப்பற்று, மண்பற்று என்பன இவருடைய கவிதைகளிலே ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. நமது மக்கள் பட்டதுன் பச்சுவடுகளையெல்லாம் தனது கவிதைகளின் ஊடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். நமது மக்களில் பெரும்பாண்மையோர் இந்த மண்ணை நம்பியே வாழ்ந்தார்கள். வளம் கொழிக்கும் நமது மண்ணின் பெரும் பகுதி இன்று தரிசு நிலங்களாகப் போய்விட்டன. எமது மண் அபகரிக்கப்பட்டு விட்டது. மண்ணின் மைந்தர்கள் பலர் பரதேசிகளாக அலைகின்றார்கள். இதை எல்லாம் அடையாளப் படுத்துகிறது கவி வரிகள்.

இவர் கல்வி கற்கும் விவசாயத் துறையோடு தொடர்புடைய “விவசாய மறுமலர்ச்சி” என்ற கவிதையும் “அவளா? அந்த முதியோர் இல்லத்தில்” கவிதையும் இந்த கவிதை தொகுதியில் ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்கும் கவிதைகளாக அமைகின்றது. பச்சை புல்வெளிகள்

பசுமையிழந்து கருகியது ஏன் ? என்னும் இவரின் கவிதை வரிகள் இன்று நமது சொந்த மண்படும் துன்பத்தை வெளிக்காட்டும் கண்ணாடியாக அமைந்துள்ளது. பத்து மாதம் சுமந்து பெற்று பாலூட்டி, தாலாட்டி வளர்த்த தாயை இறுதிக் காலத்தில் முதியோர் இல்லத்தில் விட்டிருக்கும் பிள்ளையின் இரக்கமற்ற தன்மையைத் தத்ரூபமாகச் சித்தரிக்கும் முகமாக 'அவளா அந்த முதியோர் இல்லத்தில்' எனும் கவிதை அமைந்துள்ளது.

“சிறுநீர்க் கழிவும் மலக்கழிவும்

கழுவிக்க கழுவியே ஆளாக்கி விட்டவள்”

“அவளா ? இப்போது அந்த முதியோர் இல்லத்தில்.

என்ற கவிதை உள்ளத்தை நெகிழ வைக்கும் கவிதையாகக் காணப்படுகிறது.

இளம் கவிஞராகிய மதுசுதனின் கவிதை ஆற்றல் மேன்மேலும் வளர்ச்சி பெற இறையருள் துணை செய்ய வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மதுசுதன் தனது வாழ்வில் சகல செல்வங்களும் பெற்று நிறைவாக வாழ இதய பூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்.

சீவத்தமிழ் வித்தகர் சீவ.மகாலிங்கம்

ஓய்வு நிலை உதவிப் பணிப்பாளர்,

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

கவிதை இளைய தலைமுறையினரால் பெரிதும் விரும்பப்படும் இலக்கிய வடிவமாக விளங்குகிறது. இன்றைய வாழ்வின் புதுப்புது அனுபவங்களை - தரிசனங்களை - கவிதையாக்குவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். கவிஞர் மதுசூதனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

கவிஞர்கள் அழகின் உபாசகர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். எழில் கொஞ்சம் இயற்கைக் காட்சிகளை தொகுத்துத் தருகிறது "அந்த வயல் வெளி" மண்ணில் புதையல் தோண்டிக் கொண்டிருக்கும் உழவான், வானத்தில் சதுரங்கம் ஆடும் கொக்குகளும், காகங்களும், கை குலுக்கும் நெல்லும் புல்லும் நிலத்தை முத்தமிடும் மந்தைகளும் அறுவடைக்குத் தயாராகக் குனிந்து நிற்கும் நெற்கதிரும் நெற்பயிரும் என கவிஞர் தீட்டும் இயற்கை ஓவியத்தில் அடங்குகின்றன.

இளம் பருவ நினைவுகளை அசை போட்டு இன்புறாதார் யார் ! உயரவிட்ட பட்டம் அறுந்து கைக்கெட்டாது போனதும், களவாக இளநீர் பறித்ததும், கள்ளக்கோழி பிடித்ததும், வீட்டில் காசு களவெடுத்து படம் பார்த்ததும் இன்புற்ற நாள்களை மட்டுமன்றி, இடம்பெயர்ந்து அலைந்த காலத்தில் கொட்டில் வாழ்க்கையைக் கூடக் குதூகலமாகக் கொண்டாடிய நாள்களைக் கூட அசைபோட்டு இன்புறுகின்றார் கவிஞர்.

கவிஞர்களுக்கு வலாயமான பாகு பொருளாக காதல் விளங்கி வந்துள்ளது.

ஒருவன் (அல்லது ஒருத்தி) காதல் வயப்பட்டு விட்டால், சும்மா துடிக்கும் இதயத்தில் சுனாமி அலை மோதும், கிறுக்கிய எழுத்தெல்லாம் கவிதையாகிவிடும். குருதிக் கலங்களெல்லாம் குறுக்கோடி கிளித்தட்டு விளையாடும். முடிவிலிப் புள்ளியில் வைத்து யாரோ மூச்சைப் பறித்து விடக்கூடும் இப்படிப் புதுமையாக எழுதும்

கவிஞர் ஈற்றில்

“காதலித்துப்பார்
இன்பம் துன்பம் இரண்டும்
இன்னவென்று புரியும்”

என்ற தத்துவ விசாரத்தோடு நிறைவு செய்கிறார்.

காதலைப் பற்றி மட்டுமல்ல, போர்த்தந்த வலிகளைப் பற்றியும்
மதுசுதன் கவிதை எழுதியிருக்கிறார்.

“பிணக்குவியலில் ஒளிந்து
உயிர்காப்பாற்ற எத்தனிக்கும்
பிணமாகப் போகும் - இன்னோர்
குறைப்பிணம்.....”

“கூட்ட நெரிசலில்
மனைவி மாற்றன் கை மாறியதும்
இல்லாள் இல்லாது போனதும்
இங்கே தான்!

என்று கவிஞர் காட்டும் காட்சிகள் அசாதாரணமானவை.

போர் கோர தாண்டவமாடிய தேசத்தைப் பார்த்த பறவைகள்
சொன்னதாம்

“கோடி ஆண்டுகள் செல்லினும்
மறையாது இந்தக் குருதிவாடை!”

மண்ணை நேசிக்கும் - கவிஞராக மட்டுமல்ல மரஞ் செடி
கொடிகளையும் நேசிக்கும் ஒருவராக மதுசுதன் இத்தொகுதியில்
அறிமுகமாகிறார்.

“வேலிமரம் வெட்டிப் போட்டு
சுத்து மதிலும் கட்டிப் போட்டியள்
முற்றத்து மரத்தை வெட்டிப்போட்டு
விறாந்தையும் இழுத்துப் போட்டியள்
பாலை முதிரை வெட்டிப் போட்டு
பாலை வனம் ஆக்கிப் போட்டியள்

இதில் மரங்களின் மகிமையை விழிக்கிறார் புதுக்கவிஞர்.

படித்தவர்கள் நாலும் தெரிந்தவர்கள் செய்தவை இவை ஆனால்,
தவறணையில் காலோ, அரையோ போட்டுவிட்டு வந்த தருமு
அண்ணை சொன்னார்.

“நாட்டில் மரமுமில்லை
நாட்டில் மழையுமில்லை!”

நமது சூழலைப் பேண வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கலாபூர்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறார் கவிஞர்.

“ஓயாமல் கேட்கிறது ஓலம்” என்ற கவிதை எங்கள் மண்ணில் நடந்த பேரழிவுக்கு பின்னான சூழலை கண் முன் கொண்டு வருகிறது. கண்ணி வெடியில் சிக்கி காலிழந்தோருடைய ஓலம், குண்டுகளுக்கு உற்றார் உறவினரைப் பறிகொடுத்தோருடைய ஓலம், கடத்தப்பட்டு காணாமற்போனோரின் தாயாருடைய ஓலம், பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்த காணிகளை இழந்து முகாமில் அகதியாக வாழ்வோரின் ஓலம் - எல்லாவற்றையும் காவி வருகிறது இந்தக் கவிதை.

பெற்ற தாயை அவள் முதுமையடைந்த வேளையில் முதியோர் இல்லத்தில் விடும் நன்றி மறந்த பிள்ளைகளை, அவர்கள் மனதில் தைக்கும் படி கண்டிக்கிறது ஒரு கவிதை.

இவ்வாறு பலவாறாக, மதுசுதனிடம் சமூகப் பார்வை இருக்கிறது. துண்டுக் கவிதைகளோடு திருப்தியடையாமல், சற்று ஆழமாக, கலாபூர்வமாக எழுத வேண்டும் என்பதே அவருக்கு நான் தரக்கூடிய அறிவுரை. அவர் மேல்மேலும் கவித்துறையில் காலூன்ற மனமாற வாழ்த்துகின்றேன்.

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

“ஏரகம்”
கொக்குவில்

விவசாய பீட மாணவன் செல்வன். குமாரசாமி மதுசுதன் அவர்களினால் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்படும் “முதல் முத்தம் உனக்குத்தான்” என்ற கவிதை நூலிற்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். காலத்தின் கண்ணாடி எனப் போற்றப்படும் கவிதைகள் மனிதனின் எண்ண அலைகளை எளிதில் கவரும் தன்மை கொண்டவையாகும்.

தமிழ் செழித்து வளரும் தமிழ் மண்ணுக்கு முதல் முத்தம் எனத் தொடங்கிய கவிதை மழையானது சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்க முனைவோருக்கு மகிழ்வைத் தரக்கூடிய பலதலைப்புக்களில் கவிதைகளை இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. இத் தொகுப்பு புதுக்கவிதை என்ற வகையில் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய மொழிநடையில் ஆக்கப்பட்ட பல கவிதைகளை இந்நூல் அடக்கியுள்ளது. பலர் கவிதைகளை ஆக்கி சுதந்திரமாக வெளியிடப் பயந்திருக்கும் இக்காலத்தில் பாரதியாரின் அச்சமில்லை என்ற வாக்கியத்தின் வழிநின்று கவிதைகளை யாத்த கவிஞர் மதுசுதனின் துணைவப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கவிஞர். மதுசுதன் இளமைக்காலத்திலிருந்தே கவிதைகளை ஆக்கி வெளியிடும் பண்பு கொண்டவர் . விவசாய பீட மாணவனாக இருந்த போதும் தமிழையும் அதன் கவிதை நயத்தையும் பருக ஆர்வம் கொண்டவர். அவரின் துடிப்பு மிக்க நடவடிக்கைகளை எவராலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாடசாலைப் பருவத்தில் முளைவிடத் தொடங்கிய அவரது கவிதைப்பணி பல்கலைக்கழக செயற்பாடுகளையும் கவிதைக்குள் அடக்க வேண்டுமென்ற நூலாசிரியரின் விருப்பமே மாணவர்களால் முன்வைக்கப்படும் “Presentation” என்ற “முன்னிலைப்படுத்தலைக்” கவிதையாக்க வைத்துள்ளது. அத்துடன் நூலாசிரியர் கொண்டுள்ள சமூகப்பார்வையை முதியோர் இல்லம் உட்பட எழுதப்பட்ட பல கவிதைகளால் வெளிகாட்டப்

பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் கவிஞர். மதுசுதன் அவர்களால் ஆக்கி வெளியிடப்படும். "முதல் முத்தம் உனக்குத் தான்" என்ற கவிதை நூல் ஆசிரியரின் கவித்துவத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகும். அவரால் முன்வைக்கப்படும் கவிதை நூல் வெளியீட்டிற்கு எனது உளம் கனிந்த வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவரின் நூலாக்கப்பணி எதிர்காலத்தில் தொடர வேண்டும் என இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

பேராசிரியர் க. தேவராஜா
தலைவர் / வணிகத் துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

என் இதயத்திலிருந்து.....

வளர்த்தெடுத்த அன்னையையும், வாழ்வில் வளரச்செய்த தமிழன்னையையும் முதல் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறேன். நான் என்னை கவிஞனாகவோ, தமிழ் பண்டிதனாகவோ அடையாளப்படுத்த சற்றும் நினைக்கவில்லை. அதற்கு நான் இன்னும் அரிவரி கூட அடியெடுத்து வைக்கவில்லை.

இக் கவிதைத்தொகுப்பு சில கிறுக்கல்களை ஆசிரியர்களான உங்களின் பார்வைக்கு வைத்து புள்ளிக்காக காத்திருக்கிறேன். உண்மையில் இது எனக்கொரு முதற்பிரசவம். இக்கவிதை தொகுப்பை வெளியிட நான் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கியிருக்கிறேன். எனினும் என் கனவுகளையும், கற்றல்களையும் இவ்வலகத்தாரின் முன் ஈன்று வைக்க முனைந்தே இதனை பிரசவித்திருக்கிறேன். இது நிச்சயமாக சுகப்பிரசவமன்று, அதற்காக அறுவைச்சிகிச்சையில் அவசரமாக இழுத்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பிண்டமுமல்ல. பல வலிகளைச் சுமந்து கொண்டு மடியில் விழுந்த மகவிற்கு தாய் கொடுக்கும் முதல் முத்தத்தால் இவ் மகவு பரிகாசம் அடையக்கூடும்.

பல பெருமைமிக்க ஈழக்கவிஞர்கள் மத்தியில் சிறியோனின் படைப்பும் தங்களின் சிரங்களில் ஏந்தப்பட்டுள்ளது என்பதனை எண்ணி சிந்தை மகிழ்கிறேன். அவர்களின் வரிசையில் எங்கோ தொலை நெடுவில் நானும் நிற்பதையிட்டு பேரானந்தம் கொள்கிறேன். இது போதும் எனக்கு.

பலர் முன்னிலையில் கவிதைபாடி என் மனச்சந்தோசத்திற்காக கை தட்டல்களை வட்டிக்கு பெறுவதை விட தங்களிடம் பாராட்டுக்களை முதலாக பெறப்படுவதை விருதுகளாக நினைப்பேன்.

என் எழுத்துக்களில் ஆழம் இல்லாது இருக்கலாம், இலக்கணங்கள் இறக்குமதி செய்யப்படாமல் இருக்கலாம், தமிழ் மரபு

ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டிருக்கலாம் ஏனெனில் முதன் முதலாக கவியுலகை பார்க்க வெளிவந்த குழந்தையிது. எனக்கு முத்தமிடுங்கள், கைகொடுத்து நடை பழக்குங்கள்.

தோளில் தூக்கி அன்பு பொழியுங்கள் அது போதும் எனக்கு...

இலக்கண மரபுகளுக்குள் மட்டும் இடுங்குப்பட்டு போய்விடாமல் புதுக்கவிதை மரபுக்குள் வர நான் துணைப்படுகிறேன்.

நான் என் பதின்மூன்றாம் வயது முதல் சிலவற்றை கிறுக்கியிருக்கிறேன், அது தொடக்கம் பதினெண்ம வயது வரை கிறுக்கியவற்றை இதில் பதிந்திருக்கிறேன். படியங்கள் பிடித்தால் மனதுக்குள் பாராட்டுங்கள். பிடிக்காவிட்டால் தயவு செய்து தொடர்பில் என்னை அழைத்து அறிவுரை கூறுங்கள் அதுதான் எனக்கான தங்களின் பரிசாக ஏற்றுக்கொள்வேன்.

இவ் முதல் தொகுப்பில் தமிழ், காதல், போரின் வடுக்கள், மண்பற்று என பல்வேறு விடயங்களில் எழுதியிருக்கிறேன். அனைத்தையும் ஏற்று எனக்கு ஒரு அங்கீகாரம் வழங்குவீர்கள் என அரங்கேறியிருக்கிறேன்.

இந்த முதற்பிரசவம் உங்களுக்கு ஓர் குறைப்பிரசவமாகக்கூட தோன்றலாம். குறைபிரசவக் குழந்தைகள் அனைத்தும் பூமியில் திறமையின்றி இறப்பதில்லை ! குறைகளை நிறைவுகளாக்குவீர்கள் என நம்புகிறேன். சிலவேளைகளில் இது ஊனமான குழந்தையாக கூட உங்களுக்கு தோன்றலாம். ஊனக் குழந்தைகளை தூக்கி தெருவில் எறியும் இழிவான கலாச்சாரம் இன்னும் என் தமிழ் தாய்க்கு இல்லை என்ற நம்பிக்கையில் அரங்கேறுகிறேன் அன்போடு....

நன்றி

தொடர்பு : 0779073773
மின்னஞ்சல் : 88mathu@gmail.com
Facebook page : இரவுக்கவிதை

இப்படிக்கு
கு. மதுசுதன்
புகையிரத நிலையவீதி,
கோண்டாவில்.

கடல்கள் சூழ்ந்த மண்ணே! – பல
உடல்கள் புதைந்த மண்ணே!

காடு செழித்த மண்ணே! – சுடு
காடு கொழித்த மண்ணே!

சோலை கொண்ட மண்ணே! – பின்
பாலை கண்ட மண்ணே!

பல்வெளிகள் முளைத்த மண்ணே! – பின்
புதைகுழிகள் முளைத்த மண்ணே!

ஆறுகள் கொண்ட மண்ணே! – ஒரு
ஆறுதல் இல்லா மண்ணே!

மலைகள் இல்லா மண்ணே! – பல
கொலைகள் தந்த மண்ணே!

சில்வண்டுகள் நிறைந்த மண்ணே!
போர் குண்டுகள் பொழிந்த மண்ணே!

மகழநீரில் நனைந்த மண்ணே! - பின்
கண்ணீரில் தோய்ந்த மண்ணே!

வளங்கள் கொண்ட மண்ணே! - போர்
களங்கள் கண்ட மண்ணே!

சித்திரம் பேசிய மண்ணே! - கரும்
சரித்திரம் தந்த மண்ணே!

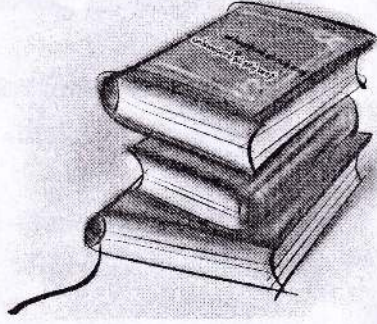
மூன்று வேளையும் சிரித்த மண்ணே! - பின்
மூச்சடங்கிப் போன மண்ணே!

சங்கமித்தை வந்த மண்ணே! - எம்
சகோதர, சகோதரி கொன்ற மண்ணே!

தங்கங்கள் ஜொலித்த மண்ணே! - பல
சொந்தங்கள் அழித்த மண்ணே!

புழுதி தோய்ந்த மண்ணே! - செங்
குருதி தோய்ந்த மண்ணே!

என் முதல் முத்தம் உனக்குத்தான்

மொழிகளில்
 ஆதி எது?
 அந்தம் எது?
 அழகு எது?
 அறிவு எது?
 ஆற்றல் எது?
 அனைத்தும் ஒன்றே!
 அதுவே நான் எழுதும் இம் மொழி

என் தமிழே! செந்தமிழே
 பண்தமிழே! கண் தமிழே!
 என் மண் தமிழே!

வானோங்கும் உன் புகழழகே!
 தானோங்கும் என் தமிழழகே!

பழமை பழமை நீ பழமை
 புதுமை புதுமை உனை நான் புனைதல் புதுமை
 வெறுமை வெறுமை மற்றெல்லாம் வெறுமை
 வறுமை வறுமை என் தமிழுக்குண்டா வறுமை
 கொடுமை கொடுமை உன் புகழ் அறியாதோர் உயிர்
 -வாழ்தல் கொடுமை

சிறுமை சிறுமை சிறந்தோர் உனை சிகைத்தல் சிறுமை

உனை மறக்குமோ! இனிமேல்
இம்மை மறுமை.

காதல் செய்யும் மொழியெது
காமம் செய்யும் மொழியெது
காற்றில் கலந்த மொழியெது
மூச்சுக்காற்றில் நிறைந்த மொழியெது
கடவுள் மிரளும் மொழியிது

உன்னை தாய் மொழியாய் கொண்டதில்
என் தாய் பெருமை கொள்ள வேண்டும்
அதனால்
அவள் சேய் நான் பெருமை கொள்ள
வேண்டும்.

இலக்கணம் தந்தது - அதனால்
தலைக்கணம் தந்தது - எம் வாழ்க்கைகோர்
வரைவிலக்கணம் தந்தது
வரையறை தந்தது.

எத்தனை வாக்கியம் தந்தது
எத்தனை காப்பியம் தந்தது
எத்தனை செய்யுள் தந்தது
எத்தனை மெய்யுள் தந்தது
எத்தனை சிறப்புரை தந்தது
எத்தனை தெளிவுரை தந்தது
எத்தனை உவமை தந்தது
எத்தனை புதுமை தந்தது

திருக்குறள் தந்தது
திருவெண்பா தந்தது - இப்போதும்
என்பா தருவது
எப்பொழுதும், முப்பொழுதும்
சிறப்பா(ய்) இருப்பது - என் தமிழே!

வாதம் இல்லை - ஏதும்
பேதம் இல்லை - என் மொழியில் காணும்
சேதம் இல்லை.

முடிவிலிகாண முகவரியை
முற்றுப்புள்ளியளவில் முடக்க முனைந்து விட்டேன்
முட்டாளர் நான்! - என்
மூத்த தமிழை முத்தமிட்ட முனைப்பில் அதன்
மூச்சுக் காற்றில் மூழ்கி இருக்கிறேன் இப்போது நான்

தென்றல் காற்றில்
நிலவு தன் ஆடை உரிந்து
வானத்தில்
நிர்வாணமாய் உலவும் வேளையில் - அவள்
நினைவுகள்
நிர்மூலமாய் என் மனதில்
உலவத் தொடங்கின.

அது
பேய்கள் சஞ்சரிக்கும் நடுநிசி
இளையராஜாவின்
இன்னிசை
இனிதே ஒலிக்க
இசையுடன் கலந்தே
இணையிலா தேவதை
இணைந்தாள்
இதயத்தில்

இதயம்
இதமாய் துடிக்கும்
இளகிய நேரமது - அது
இருள் சூழ்ந்த

இச்சசக்குரிய பொழுது

இருவர்

இரண்டாம் முறை சல்லாபிக்கும் பொழுது

தென்றல் தேகத்தை உரச

தேவதை உள்ளத்தை உரசினாள்

அவள் கண்களிலேயே

படித்து முடித்தேன் - நான்

அகநானூற்றை நானூறு முறை

படித்து முடிக்கும் வரை நாணவில்லை மாது

மதுவின் போதை தந்த

மதுவிற்கே போதை தந்த

மாதின் கருவிழி

அது கருவிழியல்ல

இமைகள் கழ்ந்த கருவறை

அங்கு தான் எனை

கருவுறச் செய்தானோ?

கோடி அணுக்களின் பிளவை

கண்களில்

கற்றுத்தந்த

கள்ளியவள் - ஆனால்

கன்னியவள்

காதலை

காமத்துடன்

கலந்து

கலவை முறையில்

கலவி செய்யும்
கள்ள வித்தை
கற்பித்து தந்ததும் - அவள்
கண் தூனே!

என்னென்று சொல்ல - அவள்
கிண்ணென்ற குரலை
ஏற்கனவே கீறப்பட்ட என் மனதில்
கீர்த்தனங்கள் பல இசைத்தாள்

மின்காந்த அலை மூலம் அவள் சொன்னவை
ஏகாந்த இரவாக எப்போதும் எனக்கு

சிலவேளைகள் - அவளை
காணமுடிவதில்லை - எனினும்
அவளுள் மாள முடிந்தது

சின்னப்பார்வையால்
சிறைப்பிடித்து
சிரசச்சேதம் செய்யும்
சித்து விளையாட்டுக்காரி
சிலையழக்குக்காரி
சிரிப்பில் - இன்பச்
சிகரத்தில்
சிக்க வைக்கும் - பெரும்
சித்திரக்காரி

போதைதரும்
பேதையின்
பேச்சு

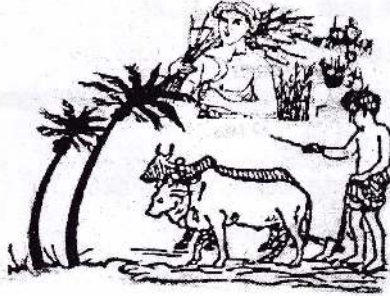
பெருத்துக்கறுத்த
கற்பகதருவிலிருந்து தருவிருந்த
தனிமரக் கள்ளோ?

கார்த்திகை மாத
கார்முகிலில் நார்பிரித்து
கலைநயமாய் செய்த
நங்கையவள் கூந்தல் - சிது
குதம் தாண்டி குதிபரவ எத்தனிக்கும்
விதமென்னடி

பூப்பெய்திய
பருவப் பெண்ணின் குரல்கேட்டு
பூப்பெய்திக் கொண்டேன்
புதிதாய் நான் - அப்போது
மூப்பெய்தக் கூடாதென
கடவுளிடம்
கட்டியம் கூறினேன்

அம் - மானை
மாதுளம் பூத் - தேனை
அப் பரந்த - வானை
கண்களைக் காட்டி பதுங்கும் - பூனை
கண்களில் நிறுத்தி வைத்திருந்தாள்
எனைத்தாக்க பல-சேனை
இமைகளில் இசைத்தாள் இதய - வீணை
அத்தருணத்தை விபரிக்க தெரியவில்லை
எனக்கு - எதுகை மோனை

பட்சிகள் பசியில்
பறந்து திரிகின்றன - கருமேகக்
கட்சிகளெல்லாம்
குடைபிடித்து நிற்கின்றன

சிறு சிறு மழைத்தூறல்களும்
அதில் நனையும் போது மனத்தூறல்களும்

இயந்திர உழவான்
மண்ணில் புதையல் தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறது

மண்ணிறப் புழுனிகளும்
என்றிக் காகங்களும்
மண்ணில் ஏதோ
அகழ்வாராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன

கொக்குகளும் காகங்களும்
வானத்தில் ஏதோ
சதுரங்கம் ஆடுகின்றன

வானமும் பூமியும்
வேற்றுமை மறந்து

முத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன
 இங்கே தான்
 இனபேதம் மறந்து
 புற்களும், நெற்களும் கைகுலுக்குகின்றன
 அங்கே ஓரோரம்
 தலைநிமிர்ந்த பனைகளும் – சில
 முட்டி காவுப் பனைகளும்
 சிரித்துக் கொண்டு நிற்கின்றன
 எல்லையோரம்
 பூவரசம் மரங்கள் சில
 பூத்து நிற்கின்றன
 பூப்புனித நீராட்டுக்காக

நிலத்துடன் உதட்டு முத்தம்
 போடும் மந்தைகளும்
 வரப்போரம் நடக்கும் சிறுகளும்
 வரம்பு மீறி நடக்கும் பெருக்களும்

வயல் நடுவே விரிந்த
 வெட்டுக்குளமும் – அதில்
 பச்சைக் கம்பளம் விரித்த தாமரை இலைகளும்
 அதன் தோளில் அமர்ந்த சிறு பட்சிகள்

எல்லையோரம் உள்ள கள்ளுக் கடையும் – அங்கு
 நாடகமாடிச் செல்லும் பெரிசுகளும்
 பதுங்கிச் செல்லும் ஊர் இளைசுகளும்

அரும்பி வரும் சின்னக் காதலும்
 முளைத்து விடும் முளையக்காதலும்
 புத்துவிடும் புண்ணியக் காதலும்

இவ் வயல் பரப்பில் அரங்கேறும்
கூன் விழுந்த கூனி போல
குனிந்து நிற்கும் நெற்கதிர்களும்
காற்றிலாடும் நெற்பயிர்களும் - பொன்
நிறம் மாறும் நெல் மணிகளும் - அதன்
ஆயுள் முடிவடையத் தொடங்கும் அறுவடையும்

அறுக்கமுன் ஒரு வயல் பூகையும்
அதில் உடைத்து வைத்த தேங்காய் பாதிகளும் - நாம்
தின்று வைத்த தென்னம் சொட்டு மீதிகளும்

வயல் அறுத்து அறுத்து
கறுத்துப் போன எம் மேனிகளும்
அறுக்கும் போது வரும் அறுவைப் பேச்சுக்களும்
கூடுமிதிக்க கூடு பறக்கும் செந்தமிழ்ச் சொற்களும்

தூற்றும் போது தூறிவிழுந்த மணிகளும்
“பொலி பொலி” யென்று சுளகடிக்கும் வீச்சங்களும்
எல்லாம் அந்த விரிந்து போன வயல் வெளியில் தான்.

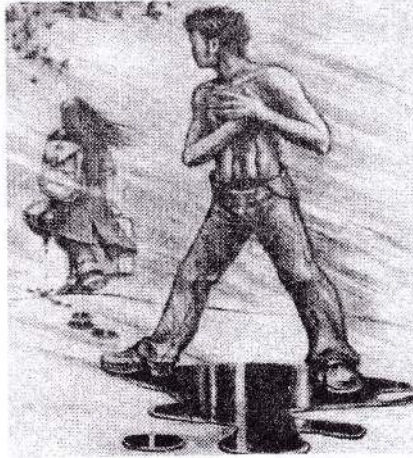

பேரழகி

நீ மட்டும் தான் “அழகி” யென்று நானிருந்தேன்
உனை மட்டும் பார்த்த போது

நீ மட்டும் தான் “பேரழகி” என்று நிகைத்தேன்
மற்றப் பெண்களைப் பார்த்த பின்

நானும் அவளும்
 தேனும் பாலும்
 காணும் இடமெல்லாம்
 பூனும் நல் அன்போடு
 பூவுலா சென்றோமே!
 தேனிலா சென்றோமே!
 தேவதை மறந்தாளோ!
 தேகம் தான் பொறுக்குமோ - கண்
 மழைதான் பொழியுதோ?

கானம் பாடியே
 நாணும் நங்கை
 பாணம் ஏன் வீசினாள்
 வானம் போல் நீண்ட என் அன்பை
 காணும் முன் ஏன் கரைந்து போனாள்?

நான் சொல்லித்தானே
நாலும் செய்தவள்
நாளும் பொழுதும்
நன்றாய் திரிந்தவள்
நாலாய் ஏன் கிழித்தாள்
நாயகி இதய இறைச்சிதனை

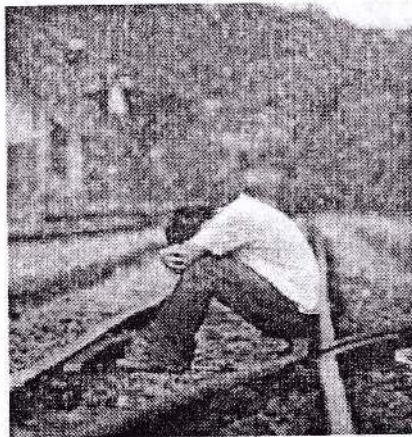

கண்ணீர் துடைத்தவள்
கண்ணீர் ஏன் படைத்தாள்
பன்னீர் சொரிந்த வாழ்வில் - ஏன்
வெந்நீர் கொதிக்க வைத்தாள்

வாடைக்காற்று போல் வந்தவளே!
கோடை மழையள்ளி பொழிந்தவளே!
காடையாய் திரிந்தவனை
பேடையாய் மாற்றியவள் - கண்
ஜாடையால் பார்த்து தினம் - மனக்
கோட்டையை கட்டுவித்தவள் - இப்போ
பாடைகட்டி போக காரணமென்ன?

என் காதல் உனக்கு - புதிராடி
அது உனக்கு என்றும் - புரியாதடி
அதில் ஏனடி சென்றாய் - சதிராடி
உனை நினைத்து துடிக்குது என் - உயிர்நாடி

சொல்லாமல் போனவளே!
சொல்லிவிட்டு வாராயோ!
வாழ்க்கைகாய் காத்திருக்கிறேன்
வாழ்வைத்தர வாராயோ?

உண்மையாக நடந்து கொள்ளப் போகிறாயா?
உன்னை தூக்கி எறிய இங்கு ஏராளம் பேர்

உண்மைப் பாசத்தைக் காட்டினாலும்
பன்மையாய் அதைக் கூட்டினாலும்
பொய்மையாய் பார்ப்பவர்கள் ஏராளம் பேர்

தாயைப் போல நிகைத்தாலும்
சேயைப்போல பார்த்தாலும்
நாயைப்போல மதிக்குமடா
வாயைமூடி அடைக்குமடா

மனங்கள் எல்லாம் மாறிப்போகும் - சோலை
வனங்களெல்லாம் பாலையாகும்
கணங்களெல்லாம் கடந்து போகும்
பிணமாய் நானும் மாறக்கூடும்

பணங்கள் எல்லாம் வந்த பின்னும் - மாதர்க்
குணங்கள் எல்லாம் மாறலாமோ?
உண்மை அன்பை மறக்கும்
சனங்கள் இங்கே உண்டு தாமே!

நாளும் பொழுதும் அன்பு கொண்டேன்
நாராய் தான் கிழித்துப் போனாய்
நார் தொடுத்த மாலை எங்கே? - அன்பு
பூத்து நிறைந்த சோலையெங்கே?

அன்பைத் தான் பார்த்தேன் - உன்
பண்பைத்தான் எதிர்பார்த்தேன்
கண்ணீர் பாத்திரங்கள் தந்து விட்டு
பரிதவிக்க விட்ட தேனோ?

உயரிய இடத்தில் தான் வைத்தேன்
உன்னத பெயரும் தந்து வைத்தேன்
உயிரை உருவிப் போக
உன்னால் தானே முடிந்தது.

நாம் போன இடமெல்லாம்
உள்ள அகிறிணைகள் அழுகுது பார்
உன் மீது நான் கொண்ட பாசம் கண்டு - இங்கு
உயிரிணைக்கு உயிரில்லை
உண்மை உறவிற்கேதுமிங்கே மதிப்புண்டோ?

உண்மை அன்பென்று உனை
போற்றித் தான் வைத்திருந்தேன்
வன்மையாய் சாற்றி - எனை

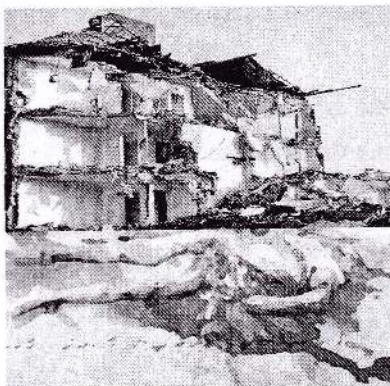
சாட்டையால் அடிப்பாய் என்று
சுற்றும் எதிர்பார்த்ததில்லை

பலபாசம் காட்டினேன் - என்
சவகாசம் வேண்டாமென்றும்
வனவாசம் கூட்டிவிடும் - புது
இதிகாசம் இதுவென்றோ?

யாருமற்ற வேளையிலே
அழுவதற்கு மடி தந்தாய்
நீயுமற்ற வேளையிலே - இனி
மடிவதற்கும் தயக்கமில்லை

வேதனங்கள் இல்லாமல்
வேதனைகள் தந்து விட்டாய்
வெந்த மனதில் இன்னும்
வேதனைகள் கூடுதடி - அடி
வேரோடு சாய்த்து விட்டாய் என
வேறேதும் வேண்டுமெனில்
கேட்டு விடு இறக்கு முன்பே!

நிறையாத

நிசப்தமான வாழ்க்கை தான் - ஆனால்

நிதர்சனமான வாழ்க்கையது

வீடுகள் இருந்தன - குருவிக்கும்

கூடுகள் இருந்தன

தோஷங்கள் இருந்தன - அத்துடன்

சந்தோஷங்களும் இருந்தன

பாசங்கள் இருந்தன - பல

பாவங்களும் இருந்தன

இங்கு விழாக்களும் ஒருங்கே நடப்பதுண்டு

பூப்பு நீராட்டு விழா தொடக்கம்

அவளின் மகளின்

பூப்பு நீராட்டு விழாவரை

ஒழுங்காக நடப்பதுண்டு

வயல்கள் தம் வனப்புக்காட்டி - பின்

முதுமை வனப்புக்காட்டி

வெட்கத்தில் தலை குனியும்

தோட்ட வெளி புற்களெல்லாம்

அன்று வரை பசேல் தான்

சிலவேளை தோட்டக்காரனே

நானை இதை செருக்கக் கூடும்

கணிதத்திற்கு மட்டும் தான்

மறுதலை உண்மை உண்டோ?

வாழ்க்கைக்கும் உண்டு தானே!

வலியற்ற வாழ்க்கையின் மறுபக்கம்

வலியுள்ள வாழ்க்கை தானே!

வலிகள் சொல்ல வார்த்தையில்லை

வலிகள் சொல்ல வரிகள் இல்லை

வலிக்கே

வலிக்க வைத்த

கணங்கள் அவை

மனங்கள் மரத்துப்போன

மரணங்கள் மலிந்து போன

பூமி இது

வலிகள் எப்படிப்பட்டவை

வலிக்கும் வகையுண்டோ?

சிறுவலி, பெருவலியென

எல்லாம் ஒருவகை தானே! - ஆனால்

வலிகளில் பெரிது மனவலி தாம்

வலிகள் தந்த அனுகூலம் என்ன?
பார் பார்!
பாரினிலே புதியதோர்
பரிணாம வளர்ச்சியை
கால்களில்லா மனிதர்கள் கோடி
அடுத்த சந்ததி கால்களின்றி
நடக்குமோ என்பதற்காய்
நடத்தப்பட்ட பரிசோதனை போலும்!
கைகளில்லா ஜீவன்கள் பாதி
யாரிடமும் கையேந்துவானோ? - என
அறுக்கப்பட்ட கீரைப்பிடிகளோ அவை

கண்ணில்லா சருமங்கள்
கண்ணெதிரே நடக்கும் கருமங்கள்
தெரியாதிருக்கவோ?

அதோ
பிணக்குவியலில் ஒளிந்து
உயிர் காப்பாற்ற எத்தனிக்கும்
பிணமாகப் போகும் - இன்னோர்
குறைப்பிணம்

கதறி நின்ற கர்ப்பிணியின்
வயிறு கிழிந்து
குழந்தை விழுந்து - அதன்மேல்
அவளும் விழுந்தாள்
இருவரும் பிணமாய் இப்போது
இரங்க ஒருத்தரில்லை
இரவல் கூச்சல் அங்காலே!

கோடி உயிர்களை வாழவை - என
கோயிலில் ஏதோ
புரியாத புதிய மொழியில்
புரோகிதம் பேசிய
புரோகிதர் கண்முண்ணே
சிதறுண்டு போனது
கடவுளின் கறுப்பு நிற அங்கங்கள்

கூட்ட நெரிசலில்
மனைவி மாற்றான் கைமாறியதும்
துணைவி துணையற்று போனதும்
இல்லாள் இல்லாது போனதும்
இங்கே தான்.

விதவைகளே! கேளுங்கள்
கடைகளில் வெள்ளைப் புடவைகள்
இன்று இனாமாகத் தருகிறார்களாம்
வாங்கி உடுத்திக் கொள்ளுங்கள்

இன்றைய மனைவிகளே! கேளுங்கள்
கடைகளில் வெள்ளைப் புடவைகள்
இன்று இனாமாகத் தருகிறார்களாம்
வாங்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்

பார்த்து பார்த்து வளர்த்த பயிர்
அறுவடைக்கு சில நாள் இருக்க
பார்க்க பார்க்க எரிகிறதே
எம் வயிறுடன் சேர்ந்து

நானை வைத்தியனாவேன்
தாதியாவேன் - சட்டத்
தரணியாவேன்
தரணியாள்வேன்
தறுதலையாவேன்
எனக்கூறிய மாணவர்கள்
தலையற்று கிடக்கிறார்களே!

அந்தத்தேசக் காற்றை
முகர்ந்து பார்த்த
பறவைகள் சொன்னது
கோடி ஆண்டுகள் செல்லினும்
மறையாது இந்தக் குருதிவாடை
இந்த வாடைக் காற்றில் என்று

கத்தினோம்!
கதறினோம்!
காற்று தலை சாய்த்தது
மனித மனங்கள் தலை சாய்க்கவில்லை

ஐயோ! எனக்
கொஞ்சம் இறுக்கிக் கத்திப்பார்
வேற்றுக் கிரகத்தில் மனிதன்
வாழ்ந்தால்
உதவிக்கு வரக்கூடும்
உதவிக்கு வரக்கூடும்

என்ன கொடுமை

காட்டாறு போல் பெருகிய எம் சின்பை - நீ உன்
வீட்டாருக்கு பயந்தென்னை
நட்டாற்றில் விட்டதென்ன கொடுமை!

மறக்காமல் எழுது

உன் கடிதத்தை
எதிர் பார்த்திருக்கும் எனக்கு
எப்பொழுதும் ஏமாற்றம் தான் - என்
மரணப்படுக்கையில்
மறக்காமல் எழுது - ஒரு
கண்ணீர்க் கவிதையாவது...

அவரவரர் சொன்னது

“சீச்சீ என்ன வெக்கையப்பா
நிழலுக்கு நிக்கக் கூட ஒரு மரமுமில்லை”
சந்தரமண்கைண சூடுபறக்கச் சொன்னது

“கோதாரி விழுந்த வெய்யில்
கொதி தண்ணியா சுடுகுதப்பா”
கோமதியக்கா கொதிப்பாய்ச் சொன்னது

“சனியன் விழுந்த வெய்யில் - உள்
பனியன் நனைய எறிக்குதப்பா
தேகமெல்லாம் கொதிக்குதப்பா!”
பரமசிவமண்கைண பரபரப்பாய் சொன்னது

“அறுந்து போன வெய்யில்
அவிஞ்சு போச்சு பயிரெல்லாம்
அஞ்சாறு நாள் பெஞ்சிருக்கலாம் பருவமழை”
தோட்டத்து ஆறுமுகமண்கைண அலுத்துப் போய்ச் சொன்னது

“மார்கழி மாதத்தில்
மழைபொழியும் நேரத்தில்

சித்திரை மாதிரி வெயில் அடிக்குதப்பா” - இது
சித்த மருத்துவர் சிதம்பரம் சொன்னது

“என்ன கலிகாலமப்பா
கார்த்திகை மழையும் பொய்ச்சுப் போச்சு
கடவுளும் கண் மூடிப் போச்சு
வயிறும் சேர்ந்தே காய்ச்சு போச்சு
பட்டினி நாட்டில் பவனி வரப்போகுதப்பா”
படிக்காட்டில் இருந்தவாறு பரமு அண்ண சொன்னது

வேலி மரத்தை வெட்டிப் போட்டு
சுத்து மதிலும் கட்டிப் போட்டியள்

முத்தத்து மரம் வெட்டிப் போட்டு
விறாந்தையும் இழுத்துப் போட்டியள்

பாலை முதிரை வெட்டிப் போட்டு
பாலை வனம் ஆக்கிப் போட்டியள்
காடெல்லாம் வெட்டிப் போட்டு
கன வீடு கட்டிப் போட்டியள்

காட்டு மரம் வெட்டிப் போட்டு
காப்பெற் றோட்டும் போட்டு விட்டியள்

நாட்டில் மரமில்லை
நாட்டில் மழையுமில்லை

இது தள்ளாடியபடி தவறணையில்
தருமு அண்ணை சொன்னது - அதில்
அர்த்தம் உள்ளது

(உதயன் 2014)

பார்க்க சகிக்க முடியா அந்த முகத்தை
பார்க்க பார்க்க தூடித்ததுண்டா?

ஒரு முறை பார்க்க
பல முறை அலைந்த அனுபவமுண்டா?

தொலைவெல்லாம் ஏதோ எதிர்பார்த்து
தொலைந்த சுகம் கண்டதுண்டா?

தெரு முழுக்க யார் யாரோ?
விம்பம் விழ பார்த்ததுண்டா?

நீ மட்டுமே உலகத்தில்
சஞ்சரிப்பதாய் உணர்ந்ததுண்டா?

ஒரு கண் ஜாடையில்
பெரும் கலவரம் கண்டதுண்டா?

பகல், இரவுகள் உனக்காய் மட்டும்
படைக்கப்பட்டதாய் உணர்ந்ததுண்டா?

இராணுவ உயர் வலயத்தில்
நிராயுதபானியாய் நின்றதுண்டா?

கிறுக்கிய எழுத்துக்களை
கவிதைகளாகி ரசித்ததுண்டா?

பத்துப்பேருடன் நின்ற போதும் நீ மட்டும்
பக்குவப்பட்டதாய் உணர்ந்ததுண்டா?

சும்மா துடித்த இதயத்தில்
சுனாமி அலை மோதக் கண்டதுண்டா?

இரவு வேளைகளை
இங்கிதமாக்கி கொண்டதுண்டா?

தோன்றி மறையும் நிலவை
தேனிலவாக்கியதுண்டா?

அமைதியான தூக்கங்களை
ஆக்ரோசமாக ஆக்கியதுண்டா?

கண் திறந்து கொண்டே
கனவு கண்டு முடித்ததுண்டா?

நடுநிசியில் நாய்கள் ஊளையிடும் போது
நாயே! நீ மட்டும் தூங்காமல் இருந்ததுண்டா?

சின்ன வயதில் கரித்த கண்ணீர்
இந்த வயதில் இனித்ததுண்டா?
மின்காந்த அலைகளிலெல்லாம்
ஏகாந்தம் அடைந்ததுண்டா?

குருதிக் கலங்களெல்லாம் குறுக்கோடி
கிளித்தட்டு ஆடப் பார்த்ததுண்டா?

இயற்கையை ரசிக்க
இன்னொரு வேறார்மோன் சுரந்ததுண்டா?

முடிவிலிப் புள்ளியில் வைத்து யாரோ
மூச்சை பறித்துக் கொண்டதுண்டா?

பக்குவமாய் இருந்த உடலில்
பறவைக்காய்ச்சல் வந்ததுண்டா?

கழிப்பறைக்குள் கடவுள் வாழ்த்தும்
சாமியறைக்குள் சினிமாப் பாட்டும்
பாடித்திரிந்த அனுபவமுண்டா?

அப்பா, அம்மா சொன்னது கேட்காமல்
அவனோ, அவளோ சொன்னதை
வேதமாக்கிக் கொண்டதுண்டா?

கடைசியில்
கைகோர்த்து இணைந்ததுண்டா? இல்லை
கைகுலுக்கிப் பிரிந்ததுண்டா?

காதலித்துப்பார்
இன்பம், துன்பம் இரண்டும்
இன்னவென்று புரியும்.

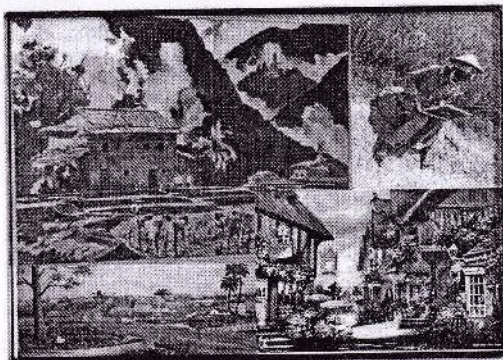

நான் தானோ?

நான் மோட்டார் வண்டியில் போகும் போது
பக்கக் கண்ணாடியில் தெரிவது உன்முகம் தானே!
நான் முகச்சவரம் செய்யும் போது - முகக்
கண்ணாடியில் தெரிவதும் உன்முகம் தானே!
நீ - முகப்பூச்சு பூசும் போது
உன் நிலைக் கண்ணாடியில் தெரிவது நான் தானோ?

பச்சைப் புல்வெளியில்
பயணித்த ஓர் நிகைவு
கனவெல்லாம் கண்டுவிட்டு
இதுவோர் புதுப் புனைவு

விபரம் தெரிந்த காலம் முதல்
பச்சை வெளிகளில்
பாடித்திரிந்து
பட்டம் விட்ட ஓர் நிகைவு

வயலுக்கு போய்விட்டு
எட்டுமணிப் பள்ளிக்கூடம்
ஒன்பது மணி போனகாலம்
கண்ணுக்குள் கருக்கட்டி
கருவாகி நிக்குது இப்பவும்

நடுக்காடு வெட்டி வச்ச
நாற்றுக்களை கட்டி வச்ச
நல்ல பயிர் நட்டு வச்ச
மாடுகளை கட்டி வச்ச
மலைமலையாய் நெல் குவிச்ச வச்ச
மார்தட்டி நிமிர்ந்த காலமப்போ!

வான் அழுது - அதனால்
நிலம் உழுது
வரப்புக் கட்டி
உரம் பாய்ச்சி
விதை பரப்பி
நீர் பாய்ச்சி
களை எடுத்து
களைத்த பின்னும்
விளைந்து வந்த
கதிர் அறுத்து
கையால சூட்டித்து
நெல்லை அள்ளியெடுக்கையில்
தாயின் பிரசவவலி
யாரும் உணரலாம்

போர் வந்து
பார் அழிந்து
விளைச்சல் அழிந்ததுவோ?

கார்மேகம்
கானல் நிலத்தில்
கண்ணீர் சொரிந்ததுவோ? - வெறும்

நாராகிப் போன வயலால் - சுரு
தாராகிப் போனதுவோ நம் வாழ்க்கை

பச்சைப் புல்வெளிகள்
பசுமை இழந்து கருகியதேன்
பெரு நிலப்பரப்பு இருந்தும் கூட
விதை பரப்ப முடியாது இருப்பதும் ஏன்!
சிந்தித்து பார்த்தால்
சில விடைக்கு வினாக்கிடைக்கும்

விஞ்ஞானம் முன்னேறி
வீண்பேச்சு கூடிச்சு - ஆனாலும்
வான் வெளியில் வயல் வெளிகள் வந்தாச்சா?

மென் பொருளும், வன்பொருளும்
எங்கெங்கோ சென்றாச்சு
கலியுகமெல்லாம் கணினியுகமாய்
மாறிப்போச்சு - ஆனபோதும்
கணினியில் கழனி செய்யும் யுத்தி தான்
வந்தாச்சா?

வல்லரசு நாடுகள்
வறுமைக் கோட்டில் இல்லையுங்கோ?
வயல் பரப்பை மூடிவிட்டு
மென்பொருட்கள் செய்யலையே!
வேளாண்மை நம்பித்தான்
வல்லரசும் இருக்குதப்பா

வீட்டு முற்ற வெளியெல்லாம்
முற்றும் பயிர்களாய் இருந்ததப்போ
முற்றும் முழுவதும் சீமெந்தாய் மாறிடிச்சு
நாடும் இப்போ சீரழிஞ்சு போயிருச்சு

குத்தகைக்கு காணி குடுத்துவச்சு
கூடப்பயிர் அறுத்து வச்சு
குடுக்கல் வாங்கல் செய்து வச்சு
கூடிக்குலைந்த காலம் அப்போ?

மாற்று நாட்டுக் காரனுக்கு
குத்தகைக்கு காணி குடுத்து வச்சு
கட்டடம் கட்டியாச்சு
வயிறு கொஞ்சம் கடிச்சா
வேறு நாட்டில் நாம் பயிர் செய்ய
முடியுமாங்கோ?

விளைச்சல் அதிகரிக்க
இரசாயண உரம் பரிகரிக்க
வீண்வருத்தம் வந்து ஏன் காலன் உயிர்
பறிக்க?

இன்று
களையெடுக்க நேரமில்லை
மருந்தடிக்க நேரமுண்டு
நாளை
மருந்தெடுக்க நேரமுண்டோ?

அசேதன உரம் தவிர்த்து
சேதன உரம் சேர்த்து
பயிருக்கு உரமூட்டி - வீண்
உயிர்ச்சேதம் குறைக்கலாமே!

கட்டடத்தால் நாடொன்றும் அதிசயமாகாது
இரசாயனச் சாயமில்லாத விவசாயமதை
வீட்டுத் தோட்டமெங்கும் உருவாக்கு
இன்னோர் பசுமைப் புரட்சிக்கு.....

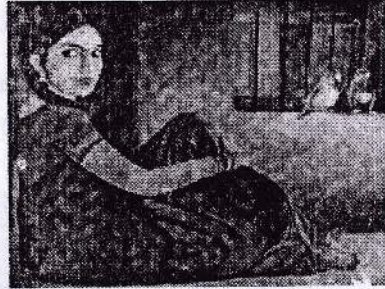
(2012ம் ஆண்டு மார்ச் யாழ் சேவை வானொலியில்
விவசாய பீடத்தின் சார்பில் என்னால் எழுதப்பட்ட
என் குரலில் ஒலிபரப்பப்பட்ட என் கவிதை)

கடவுள்

அழகான சிற்பி
ஆனால்
அன்பினை மட்டும்
அனைவருக்கும்
அனுமதிக்க
ஆசையில்லாதவன்

உன் நினைவுகளை நினைக்கும்	கணம்
என் நெஞ்சில் ஏதோ ஓர்	கனம்
அந்த இதயத்தில் ஏதோ ஓர்	ரணம்
புரியவில்லை எனக்கு இன்னும்	காரணம்
நீ இல்லையேல் என்	மனம்
வெறும் காய்ந்து போன பாவை	வனம்

உன்	குணம்
அதுவே பெரும்	தனம்
அதற்குமேல் தேவையில்லை வேறேதும்	பணம்
நீ மட்டும் தான் என்	சீதனம்

உன் நினைவில் ஆனதோ என் மனம்	வானரம்
உன்னால் உண்டானது என்னுள் பலம்	வாரணம்
என் மனம் முழுவதும் உன் நினைவுகளின்	தோரணம்
இவற்றிற்கு புரியவில்லை இன்னும்	காரணம்
நீயே என் அகிலத்தின்	சரணம்
நீ இல்லையேல் நான் தழு(வு)வேன்	மரணம்

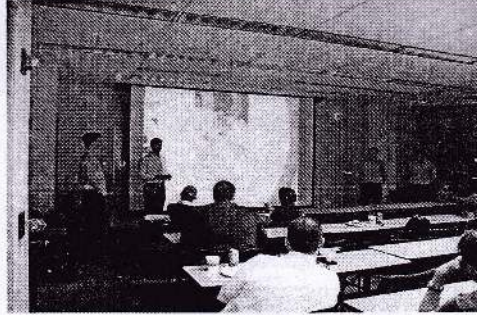
உன்னை நான் புரிவேன்	மணம்
இதை அறியும் இம் மா	சனம்
அப்போது ஏறுவேன் நான்	சிம்மாசனம்

Presentation

(முன்னிகைப்படுத்தல்)

(எமது பீடத்தின் Presentation காலப்பகுதியில் அதன் சுவை
தாங்க முடியாமல் சுவை இறக்க முற்பட்டு அதில் முழுகி
எழுதியது.)

அறை முழுக்க ஆக்களுண்டு - முன்
மேசையுடன் முத்தமிட்டு உச்சிமேல் எறியி (OHP) உண்டு
பாகையுடன் பல கேள்வியுடன் விரிவுகையாளர் தானுண்டு

ஆளியை இட்டவுடன் ஆழியிலே மூழ்கும் தருணம்
வாளியிலே ஊற்றிகைவத்த தண்ணியைப் போல்
வழிந்து வரும் வார்த்தைகளால்
தாழித்து முடித்திருவோம் தானந்த Presentation தனை

Introduction, Summary உடன்
இன்னேரென்ன உள்ளடக்கம்
அதிலடங்கும் சொல்லடக்கம்
அளவுக்கு மீறிய பொருளடக்கம்
அவைக்கு முன்னே தன்னடக்கம்

ஊடுகாட்டும் தாளதனை
ஊடறுத்தப் போகும் - ஒளியகையில்

ஊடலாகிப் போன உடல் - பின்
ஊசலாகிப் போகும் மயிரிகழியில்

வர்ண ஞாலம் காட்டிவிடும்
வடிவான கையெழுத்தும்
தாய்மொழியற்ற வாய்மொழியும்
வழிந்தோடும் வார்த்தைகளும்
நெழிந்தோடும் பாம்பிணைப்போல்
நெகிழ்ச் செய்யும் நம் நெஞ்சை

ஆங்கிலத்தின் ஆற்றலை
அச்சொட்டாய் காட்டிவிட்டு
ஆண்மையுடன், பெண்மையுடன்
ஆங்காங்கே அழகிட்டு
அழகற்ற சொற்களின் கீழ்
கோடிட்டு காட்டிட்டு
கோலமயில் போல - ஆடிக்
கலைந்தாங்கே போயிட்டோம் - இல்லை
களைத்தா நாம் போயிட்டோம் ?

கிண்ணென்ற சில குரல்கள் - செத்தால்
மண்ணென்ற பல குரல்கள் - பாடும்
பண்ணென்ற சில குரல்கள் - எல்லாமே
கண்ணென்ற கரு விழியில் கருவாகிப் போனதுவே

புரியாத மொழியில் சில புதிர் ஆங்கே போட்டு விட
தெரியாத பாதை வழி பயணித்த பாசாங்கில்
சொறி நாய் போல தலை சொறிந்து விட்டு நாம் நிற்க - சற்றும்

தளராத மனத்துடன் தனித்தங்கு தான் நிற்க
பொறியாத சுகைபோல Presentation சுகை நீங்கிச்

சென்றாமே!

ஈற்றில்

கேள்வி அங்கு கேட்கும் போது
வேள்வி தானோ? நெஞ்சுதனில்
கூவி நல்ல Presentation செய்தும்
தாலி அறுந்த கதையைப் போல - நாம்
பாவி ஆன மாயமென்ன!

Presentation ஓர் அறிவுப் பிரசவம்

எனவே

ஆண்மையுடன், பெண்மையுடன்

ஆற்றலுடன் அரங்கேறு.

கதவைத் தட்டியது யார்?

விளக்கு அகணந்தது
உடலும் அகணந்தது
உடலோ எரிந்தது
உள்ளமோ குளிர்ந்தது
பாதியில் யார் கதவைத் தட்டியது?

கடனாகப் பெற்றுவா

நீ என்னைக் காண வரும் போது
கண்ணீரை கடனாகப் பெற்றுவா...
என் கவிதைகள் உன்னை
காயப்படுத்தக் கூடும்.

நீ இல்லாத தனிமையோடு

இரவுகளின் சூழத்தை
இனித்தான் அனுபவிக்கப் போகிறேன்
நீயில்லாத தனிமையோடு....

பலவகை மதுக்களை
இனித்தான் சுவைக்கப் போகிறேன்
நீ இல்லாத தனிமையோடு....

நன்றி

என் பிள்ளைகளுக்கு சொல்வதற்கு
ஒரு கதையல்ல காவியமே
என்னிடம் உள்ளது
உன் பிரிந்து போன காதலை
விட்டுச் சென்றதற்கு நன்றி

கண்டிப்பாய்....

பிரமனைக் கண்டால்
கண்டிப்பாய் திட்டுவேன்

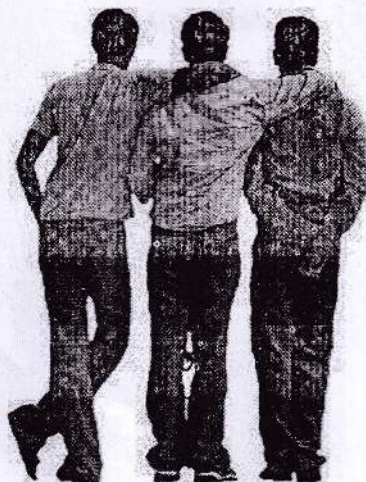
கலைமகள் கண்டால்
கண்டிப்பாய் கழுத்தை நெறிப்பேன்

மலைமகள் கண்டால்
கண்டிப்பாய் மரணிக்கச் செய்வேன்

திருமகள் கண்டால்
கண்டிப்பாய் திருகிக் கொல்வேன்

ஓட்டுமொத்த அழகையும், கலையையும்
அவளிடத்தில் புதைத்ததற்கு

“மீண்டும் போவோமா அந்த
அழகிய சொர்க்கத்திற்கு”

பனி விழுந்த வயற்பரப்பில்
துணி கிழித்து வால் கட்டிய
படலைப் பட்டம்
உயர விட்ட போது
பட்டம் அறுந்து
பக்கத்து ஊர் போன போது
அறுந்தது நூல் மட்டுமல்ல
எம் மனமும் தானே!

தென்னந் தோப்பில் - யாரும்
தெரியாத வேளையிலே - ஏற
புரியாத போதும் மேலேறி - நிறை
குறையாத குலையிறக்கி
குடித்த சுகம் யாருக்கடா தெரியும்

மாரி கால மழையில்

கூட்டாளிக் கூட்டத்தோடு

கறுப்பு நிற கழுத்து வெட்டி

களவாக பிடிச்சு வந்து

நீ கழுத்தறுக்க

நான் கறி கொதிக்க வைக்க

நாள் முழுக்க சுவைத்த சுகம் யார் அறிவார்?

மழையுடன் புயலடிக்க

மனசுக்குள் குளிரடிக்க

வெள்ளம் ஊரை மூழ்கடிக்க

வாழைத்தண்டில் கட்டுமரம் கட்டி

அந்தப்பக்கம் அகன்ற போது

வாழைத்தண்டு அவிண்டதால்

நாமெல்லாம் கவிண்ட கதை

யாருக்கடா புரியும்?

பள்ளி முடிந்தவுடன்

துள்ளி ஓடிப்போய்

ஆச்சியம்மா வளவில்

தாச்சி நீ மறிக்க

உச்சி நானோட

பாஞ்சு கிளியடிக்க

அப்பர் வந்து எனையடிக்க

இவையெல்லாம் உனக்கு

இதயத்தை இடிக்கலியா?

ஊரடங்கு வேளையிலே

ஊரெல்லாம் மூச்சடங்கிப் போகையிலே

ஊரெல்லை தாண்டிப் போய்நாம்
துருப்பாட்டம் ஆடிவென்று
இருப்பாட்டம் போட்டதெல்லாம்
இன்னும் நினைப்பில் இருக்காடா உனக்கு

“சக்திமான்” பார்ப்பதற்கும்
“விஷ்ணு புராணம்” பார்ப்பதற்கும்
வீட்டில் களவெடுத்த
பத்து ரூபா காசு சேர்த்து
மண்ணெண்ணை வாங்கி
மணியண்ணை வீட்டில்
மதியம் பன்னிரண்டு மணிக்கு
தொலைக்காட்சிக்குள் தொலைந்த சுகம்
தொலைவாகிப் போச்சா உனக்கு ?

எல்லோரும் இடம்பெயர்ந்த போது
சின்னக் கொட்டில்களில்
வண்ண விட்டில்கள் விட்டதும்
புளியம் கொட்டைகள் சண்டியதும்
பனம் மட்டைகள் பொறுக்கியதும்
கடற்கரையில் காலைக்கடன் முடித்ததும்
பின்னால் ஈச்சை முள்ளுக்குற்றியதும்
அந்த வலி நினைவிருக்கா உனக்கு?

சனி பெயர்ந்ததோ? என்னமோ - நண்பர்கள்
புலம் பெயர்ந்தால் - இதயம்
வேரோடு பெயர்ந்த சோகம்
சொல்லில் புரியாதடா உங்களுக்கு ....
மீண்டும் போவோமா அந்த அழகிய
சொர்க்கத்திற்கு ?

நிலவின் குழிகள்

தூரத்தில் இருந்து அவளைப் பார்த்தேன்
அழகிய நிலவு தெரிந்தது
அருகில் வர உற்றுப் பார்த்தேன்
நிலவில் குழிகள் தெரிந்தது.

மாதங்களில் அவள்

தை

தையோ!
தையலோ!
தையின் பொங்கலோ!
ஐயோ! இவள்
தங்கச் சிலையழகோ! - இது
மெய்யோ, பொய்யோ! - புனித
பொய்கையோ!
மையோ! மான்விழியோ!, மையலோ!
அய்யய்யோ என்னென்று சொல்ல.....

மாசி

மாசியில் கண்ட மரகதமோ?
மயில் கொடியோ!
மான் நடையோ!
மஞ்சள் வெயிலோ
மயிரிழையில் உயிர்ப்பறிக்கும்
மங்கைதான் இவளோ!

மூசிப் பெய்யும்
மாசிப் பனியோ! இவள் - இல்லை
பூசி மெழுகிய பூவழகோ?
வாசிக்கமுடியா பாவழகோ?
நேசிக்க சொல்லும் நேர்த்தியழகோ?
இவள் தான் அழகின் பூர்த்தியோ?

பங்குனி

சூடும் ஸ்பரிசும் தந்த பங்குனியோ! என்னுள் காதல் கழ்ச்சி செய்த சுகுனியோ? அவள் வெகுளியோ? இல்லை எனக்கு சனிப்பெயர்ச்சியோ! தற்கொலை முயற்சியோ! காதல் பயிற்சியோ! எனக்குள் இப்போ குளிர்ச்சியோ! பறிபோவது என் வயது முதிர்ச்சியோ?

சித்திரை

சித்திரையில் வரைந்த சித்திரமோ! -- என் நித்திரை குழப்பும் மந்திரமோ! செய்து விட்டாள் ஏதும் தந்திரமோ! அவள் அழகின் சொத்துப் பத்திரமோ! உதடு தேனின் இருக்கை பாத்திரமோ? காதல் பார்த்துவர என்ன சாத்திரமோ?

வைகாசி

தென்றல் தரும் வைகாசி அவள் மோட்சம் தரும் தென்காசி -- அவளை காணமுன் நானும் பரதேசி அவள் இன்றேல் ஆகலாம் சந்தியாசி

ஆனி

ஆனி மாத தேனியவள் கலைகளில் வாணியவள் நாணி நிற்கும் நங்கையவள் நெஞ்சில் பதிந்த பசுமரத் தானியவள் மனவாசம் தந்த கூனியவள் கண்ணால் பேசும் ஞானியவள்

ஆடி

ஆடி வந்த தேரழகோ?
பாடி வந்த சங்கத்துப் பாடலோ?
கூடி வந்த அழகின் கூட்டமோ?
நாடி வந்த நல் நறுமுகையோ?

ஆவணி

ஆவணியோ
தாவணியோ - சின்ன
பெண்மணியோ - இல்லை
எனக்கடித்த
சாவுமணியோ

புரட்டாதி

என்
ஆதியோ, அந்தமோ - எனை
புரட்டிப் போட்ட
புயல்காற்றோ

ஐப்பசி

ஐப்பசியோ
ஐம்புலனோ
ஐந்நிலமோ
பட்சியோ
பறவையோ
தீபத்து ஒளியோ!
தீபாவளியோ!

கார்த்திகை

காரிகையோ? - அழகோவியத்
தூரிகையோ?
கார்முகிலோ?
கார்குழலோ?
கன்னியவள்
கண்ணகியோ? - இல்லை
கார்த்திகைப் பெண்ணிலொருத்தியோ?

மார்கழி

மார்கழியோ - கேரளத்து
கதகளியோ?
புதுமொழியோ?
பழமொழியோ
பெரும் பழியோ? - இல்லை
மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையோ
யாரவள்?
மாதமெல்லாம் அவள்.

அவளா அந்த முதியோர் கீழ்கத்தில்

பல மாதம்

உட்கமந்து - பின்

வெளிச்சமந்தவள்

கருப்பையில் உனை வளர்க்கவே - தன்

இரைப்பையை நிரப்பியவள்

கருக் கொண்ட நாள் முதல்

உருக் கொள்ளாத உனக்காய்

ஊருக்கு வெளியே உள்ள

கோயில்களில் கோடி நேர்த்தி வைத்தவள்

தன்

செங்கலங்களை அழித்து

வெண்கலங்கள் தந்தவள்

பிரசவத்தின் போது

உரக்கக் கத்தியே

இருப்பு வலி பொறுத்துக் கொண்டவள்

இடப்பெயர்வின் போது
இருப்புடைய
இருப்புக்களுடன் - உனை
இருப்பில் இருத்தியபடி பெயர்ந்தவள்

அப்பருடன் சண்டை போட்டும்
அடிக்கடி பிரிந்து கொண்டும்
உனக்காகவே உயிர் வாழ்ந்தவள்

சிறுநீர்க் கழிவும்
மலக் கழிவும்
கழுவிக்க் கழுவினே
ஆளாக்கி விட்டவள்

பயிரை வளர்ப்பது போல் - உனை
பார்த்து பார்த்து வளர்த்தவள்
பட்டம் பெறும் வரை
பக்கத்தில் இருந்தே பார்த்தவள்

அவளா !
இப்போது அந்த முதியோர் இல்லத்தில்!

(உதயன் 2013)

வித்தியாசமான இரவு
முழுவதும் இரவில் மூழ்காத
அரைநிர்வாண இரவு
முகில்களுக்குள் நிலவு
ஒளிந்திருந்து ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்தது
இரவலாகப் பெற்ற ஒளியில்

நட்சத்திரங்கள் லட்சணமாய் இருந்தன
நடுராத்திரியில்
ரம்மியமாய்

நவரசத்தை இன்னும் கூட்டியது
இதமாக வீசிய தென்றல்
பூச்சிகளின் ரீங்காரமும்
பூக்களின் நறுமணமும்
இரவிற்கோர் புதுப்பொலிவை
இரவலாக பெற்றுத்தந்தன

இவையெல்லாம்
இன்னும் உலகம்
இயங்கியபடி இருக்கிறது என
இங்கிதமாய் சொன்னது
நேற்றைய இரவும்
அவளுக்கு அப்படியே
கரைந்து கடந்திருந்தது

ஆனால் இன்றோ !
எல்லாமே அப்படியே இருக்க அவள்
தாவணிகள் தென்றலில் அலைமோதியது
அவளுடன் அவள் முழுநீள கூந்தலும்
சேர்ந்தே !

இரு விழிகளும் பிதுங்கியவளாய்
மென்மையுடல் சோர்ந்தவளாய்
தரைக்கும் அவள் கால்களுக்கும்
ஒரு காலடி வித்தியாசத்தில்
ஊசலாடியது அவள் பொன்னுடல்
ஐந்து நொடிகளுக்கு முன்றிருந்த உயிருடன்

ஐந்து வருட காதல் போய்
ஐந்து மணிக்கு பிரிந்த காதலுடன்
ஐந்து நொடிக்கு முன் பிரிந்தே போனது
ஐம்பூதங்களில் ஒன்று

உயிரற்ற உடல் மட்டும்
ஊசலாடியது கூரையின் கீழ்

வந்தார் கடவுள் வரங்கள்
தருவதற்காய்

கடவுள் வந்தார்
வரங்கள் தருவதற்காக
கேட்பதை கேளுங்கள்
உடனே என்றார்

கூட்டத்தில் ஒருவன்
பணம் வேண்டுமென்றான்
ஆக்டும் என்றார் கடவுள்

பொன் வேண்டுமென்றான்
பொழுது சாய்டும் என்றார்

பெண் வேண்டுமென்றான்
தாயா ? சேயா ? என்றார்
தயக்கத்துடன் நின்றான்

மண் வேண்டுமென்றான் ஒருவன்
அந்நியன்
ஆக்கிரமித்தது போக உனக்குத்தான் என்றார்

நகை வேண்டுமென்றாள் ஒருத்தி
அது நீதானே என்றார்
நகைப்புடனே !

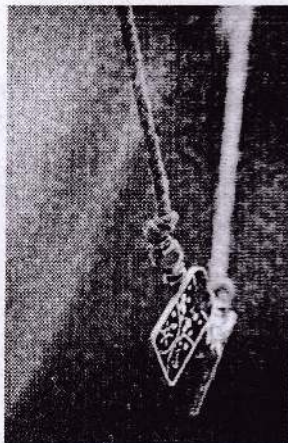
எல்லோரும் சரியா வருகிறேன் என்றார்
கூட்டத்தில் ஒருவன்
இல்லை இல்லை நானும் என்றார்
உடனே கேள் என்றார் கடவுள்

மரணித்த என் சொந்தங்கள் வேண்டுமென்றான்
உயிர்த்தால் உயிர்த்தவர்
உயிர் வாழ உன் ஊரில் இடமிருக்கா ?
என்றார் கடவுள்
பதிலின்றி நின்றான் கேட்டவன்

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட உன் ஊரில்
உயிருடன் உள்ளோர்
உயிர்வாழ இடமேது - பின்
உயிர்ப்போர் வாழ இடமுண்டோ
திகைப்புடன் நின்றான் கேட்டவன்
மறைந்தார் கடவுள்
மனதில் சிரிப்புடன்

கழுத்தில் தாலி

சிகப்பு புடவை
வெளுத்த தோல்
கன்னத்தில் குழி
சிரிக்கையில் தெரியும் சின்னப்பல்
சங்கத்து நடை
சிங்காரப் படை
நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
கழுத்தில் தாலி !

“ஓயாமல் கேட்கிறது ஓலம்”

பூமி உருண்டை உருண்ட வண்ணம் தான்
சாமிகளெல்லாம் இருண்ட வண்ணம் தான்
சிதனால் தான் ஓயாமல் கேட்கிறது ஓலம்

கண்ணி வெடியில் சிக்கி
கால்கள், கண்கள், கழுத்து என
கன உறுப்பு இழந்தபோது
கேட்கவில்லையா மனித ஓலம் !

குண்டுகளெல்லாம் மனித
வண்டுகள் தின்ற போது - வீட்டு
பெண்டுகளெல்லாம் கதறிய போது
கேட்கவில்லையா மனித ஓலம் ?

வெள்ளை நிற வேன்கள் வந்து - தமிழ்
பிள்ளைகள் எல்லாம்
கொள்ளை கொண்டு போன போது
இப்போதும் கேட்கிறதே
இங்கோர் மனித ஓலமொன்று

அன்று
காணாமல் போன மகன்
இன்று
கண்முண்ணே வருவான் என்று
கதறி அழும் தாயின் ஓலம்
காதின் வாயிலில் தன்னும் கேட்கவில்லையா?

புரிந்துணர்வே இல்லாத
வன்புணர்வால்
ஒவ்வொரு நாளும் கேட்கவில்லையா
மனித ஓலம் இங்கே ?

பரம்பரையாக வாழ்ந்த
காணிகள் எல்லாம் - யாரோ
களவு கொண்டு போகும் போது
தெருக்கோடிக்குள் கேட்கவில்லையா?
மனித ஓலமொன்று ?

இங்கு தான்
எங்குமில்லாது
ஓயாமல் கேட்கிறது ஓலம்
எப்போதும்.....

கவிதை இளைய தலைமுறையினரால் பெரிதும்
விரும்பப்படும் இலக்கிய வடிவமாக விளங்குகின்றது.
இன்றைய வாழ்வின் புதுப்புது அனுபவங்களை,
தரிசணங்களை கவிதையாக்குவதில் அவர்கள்
ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். இளங் கவிஞர் மதுசுதனும்
இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கவிஞர்கள் அழகின்
உபாசகர்களாக இருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில்
இயற்கையின் அழகு, பெண்ணழகு, தமிழழகு, காதல்,
போர் வருக்களின் வேதனை , தாயின் தவிப்பு என
பல்வேறு சுவாரசிய தலைப்புக்களில் புதுக்கவிதை
புனைந்துள்ளார் கவிஞர் மதுசுதன். இவரின் கவிப்
பயணம் இமையம் தொடர் வாழ்த்துகிறேன்.

கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

விலை 160/-